

Brændselsnævnet; jeg har imidlertid villet gøre opmærksom paa, at det er ret nødvendigt, at der falder Udtalelser i denne Retning, og forhaabentlig vil den højtærede Minister kunne fremkomme med en Udtalelse om, at der selvfølgelig ikke vil kunne blive fastsat en højere Betaling for den tvungne Arbejdskraft end den, der efter sædvanlige Forhandlinger med Arbejdsgivere og Arbejdere er fastsat for dem, som frivilligt har paataget sig Arbejdet. Ingen bør spekulere i at undlade at gaa frivilligt i Arbejde for ved Udskrivning at opnaa en højere Betaling.

Med disse Bemærkninger skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale samtlige stilledes Ændringsforslag, som jeg glæder mig over at Udvalget er blevet enig om.

Wenzel Neergaard: Som det fremgaar af den omdelte Betænkning, har der indenfor Udvalget været Enighed om at anbefale Lovforslaget med de nu foreslaaede Ændringer til Vedtagelse i dette høje Ting. Jeg finder imidlertid Anledning til at udtale, at naar jeg som Repræsentant for mit Parti er gaaet med dertil, er det sket ud fra Erkendelsen af to Omstændigheder. For det første erkender vi i al Almindelighed Rigtigheden af, at Staten paa dette Omraade griber ind og griber ind nogenlunde i den Udstrækning, der er Tale om i dette Lovforslag, og for det andet erkender vi, at der som Begrundelse for at foretage det ekstraordinære Skridt, som der her er Tale om, foreligger et ganske ekstraordinært Tilfælde, der kan medføre den største Kalamitet og den største Nød for vort Land. Ligeledes er vi gaaet ud fra, at de af vore Medborgere, som er i Besiddelse af Brændselsmaterialier, det være sig Træ, Tørv eller Brunkul, ogsaa er besjælede af den Følelse, at vi staar overfor en Nødstilstand, i hvilken vi skylder hinanden Hjælp paa bedst mulig Maade. Vi er gaaet ud fra, at den Opfattelse gør sig gældende blandt dem, som ejer de paa-gældende Materialier, at der maa vises den største Villighed i Retning af at opfylde Lovens Bestemmelser, og at det maa gøres med en god Villie. Men dernæst er Enigheden opnaaet, fordi vi maa anse de Forandringer, der er foregaaet med Lovforslaget i Udvalget, for absolutte Forbedringer, og jeg skal da nævne som den væsentligste Forbedring, at den Bestemmelse, der fandtes i det oprindelig forelagte Lovforslag, hvorefter Ekspropriation af Arealer kunde synes at skulle blive no-

get almindeligt, er forandret derhen, at Ekspropriation som Regel vil komme til at omfatte ikke Arealerne, men kun de paa disse værende Brændselsmaterialier. Endvidere er det en væsentlig Forbedring, at man ved Omhugning af Træer eller ved Opgravning af Tørv forud er sikker paa, at Staten overtager disse, og altsaa sikker paa, at de Udlæg, man har til Arbejdsomkostninger o. s. v., vil blive dækket. Man kunde nemlig tænke sig Situationen forandret saaledes, at der ikke vil blive den Brug for Brændselsmaterialierne, som man i dette Øjeblik gaar ud fra. Men desværre er der vel ikke store Udsigter dertil. Endelig maa jeg ogsaa betegne de Ændringsforslag, der ændrer § 12, som Forbedringer af Lovforslaget, og navnlig er hele den Affattelse, Udvalget foreslaar at give Lovforslaget med Hensyn til Præstering af Kørsel af Materialier, efter min Mening en væsentlig Forbedring. At Loven er blevet tidsbegrænset, finder jeg ligeledes er et Fremskridt.

Hvis man imidlertid af disse Udtalelser vil slutte, at jeg paa alle Omraader er fuldt tilfreds med det foreliggende Lovforslag, er dette dog en Misforstaaelse. Men jeg ønsker at sige, at naar jeg ikke har villet give min Utilfredshed Udtryk i Ændringsforslag, har det for det første været for at betegne den almindelige Villighed indenfor vort Parti til at gaa til en Lovgivning paa dette Omraade, og for det andet fordi jeg mener, at de Forbedringer, som muligvis endnu vil kunne ske i Lovforslaget, vil kunne ske lettere og bedre, uden at der stilles direkte Ændringsforslag, snarere paa Basis af en almindelig Udtalelse, og det er jo heller ikke udelukket, at der fra Ministeren vil fremkomme Udtalelser, som kan borttage de Ængstelser, man kan have paa enkelte Omraader.

Jeg skal da som en af de Indvendinger, jeg vil fremsætte mod Lovforslaget, i første Række nævne dette, at naar Brændselsnævnet — der faktisk bliver den indstillende Myndighed — og gennem Brændselsnævnet Indenrigsministeren bestemmer, hvor stort et Procenttal en Skov-ejer eller en Tørvemoseejer skal yde ud over det normale, vil dette ikke i Praksis kunne lade sig gøre paa anden Maade, end at Brændselsnævnet nævner et bestemt Procenttal, man ønsker ydet. Forholdet vil da sikkert, og da navnlig for Skovenes Vedkommende, kunne være dette, at en Ejer kan skønne, at hans Skovs Ydeevne ikke staar i Forhold til den